

MICHAEL - občasník farnosti Staré Město - č.25/postní doba 2004

Jsou dny, na které se těšíme, protože přinášejí do našeho života optimismus a nové možnosti. Jiné jsou krásné a plné očekávání proto, že se v nich setkáme s člověkem, který pro nás mnoho znamená. Ale kdo z vás, milí přátelé, se těší na POPELEČNÍ STŘEDU? Může být tento den pro nás obohacující? „*Pamatuj, že jsi prach...*“, říká kněz, který v tento den označuje Tebe a Tvé bratry a sestry znamením kříže z popela. Věříš, že tento den a celé postní období je velmi dynamickou dobou? Rok co rok se opakuje signál k odchodu. Kam? K životu! Je to pozvání jít čtyřicetidenní cestou k oslavě vzkříšení, k oslavě nového života v Kristu, ale i k oslavě vlastního života. Ano, po dnech fašanků a plesů nás Popeleční středa staví do reality: nic není dokonalé, všechno má své nedostatky, nic zde není s konečnou platností.

MÁŠ POTÍŽE....?

Většinu lidí v dnešním světě nezajímá nic jiného než uspokojování okamžité vlastní touhy. A když obtížně dosáhnou cíle své touhy, jsou znovu nespokojeni a znovu se zcela upínají na splnění další touhy. Ale i převážná část lidí, kteří se považují za věřící, jedná pod vlivem citového vzrušení, bez programu, a nerada mění svůj způsob myšlení a jednání.

Pouze malá část lidí pociťuje, že nejedná dobře, že by se měla měnit a dokonce o tuto změnu více či méně usiluje. Na těchto lidech závisí další pozitivní vývoj světa.

A co ty? Máš ještě zájem z lásky k Bohu se obracet a zdokonalovat, a tím nasměrovat vývoj světa do příznivějších kolejí?

Jestliže jsi poznal, v čem se máš změnit k lepšímu, je potřeba se rozhodnout pro obrácení. Tvou dobrou vůli Bůh posílí a vnukne ti, co máš dělat dále. Když zjistíš, že nejdeš po správné cestě, pravdivě předlož své pochybnosti svému zpovědníkovi či duchovnímu vůdci.

Bůh chce, abychom rostli v lásce.

Když je dítě malé, matka mu řekne, co má dělat. Mnohdy dítě poslechne, protože cítí závislost na matce, ale někdy také neposlechne. V tom případě matka naléhá a je přísná a nakonec je nucena zasáhnout fyzicky. Pokud je dítě zatvrzelé, může dojít i k zaujetí proti matce. Ale správná matka nemůže dítěti ustupovat, nanejvýš může odložit vykonání příkazu a ve vhodné chvíli dítěti s láskou vysvětlit, že pro jeho dobro je potřebné, aby poslechlo. Jestliže se dítě mění podle pokynů matky, můžeme hovořit o určitém druhu obrácení, někdy i nuceném. Časem, zejména až je z dítěte dospělý člověk, uzná, že i to nucení bylo dobré a děkuje za to.

Když se člověk stává dospělým, začíná toužit něco znamenat a vybudovat si určitou životní pozici. Uvědomuje si, že se musí učit, namáhat, obracet a navíc cílevědomě dbát na své vystupování. Přemáhá se a zvětšuje své úsilí. Ale ouha: pilně studuje, dosahuje úspěchů, začne se cítit důležitý a

roste jeho pýcha. Může skrytě prožívat pocit domýšlivosti. Zde upozorňuji na nebezpečí farizejského jednání a chorobnou touhu vyniknout.

Když je člověk dospělý a má rodinu, může, pokud nepropadl konzumnímu způsobu života, mít snahu se obracet z různých jiných důvodů. Například chce vytvořit dobré rodinné společenství, má zájem, aby děti vstoupily do šťastného života, a proto se snaží být jim vzorem. Má snahu zajistit rodině obživu, slušný byt a snaží se toho dosáhnout čestným způsobem a lepším životem, aby tím obrácením získal Boží požehnání.

Člověk, který ukončil svůj aktivní život a začne prožívat stáří, nemívá nijak velké touhy a ambice. Uvědomuje si, že jeho síly ubývá, přibývá nemocí a spíše se snaží být prospěšný svému okolí. U některých dnešních starých lidí, kterým je Bůh vzdálen, se ozývají touhy po uznání za celoživotní práci, mají plná ústa odsuzování, závisti a touhy po pomstě. Ale člověk, který si uchoval aspoň trochu dobrého vztahu k Bohu, začíná cítit díky milosti Boží, že je potřeba tento vztah rozvíjet a stát se dobrým člověkem pro své okolí.

Během svého života, ať již je člověk dítě nebo dospělý, ať je v zaměstnání, žije v manželství nebo prožívá stáří, prožívá pocity, povzbuzující ho ke změně života. Kdo má dobrou vůli, všímá si těchto podnětů a vyhledává je. Obrácení snižuje potíže v životě a činí člověka šťastnějším a dává mu naději...

Kdo na začátku Velkého postu přijímá znamení kříže z popela, staví svůj vlastní, ne vždy bezchybný život pod Jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Bůh takto dává odvahu odložit nejen vnější fašankové masky, ale i množství jiných každodenních masek, které nosíme. Popeleční středou dává Bůh každému z nás šanci, abychom se přihlásili k životu, který je plnohodnotný. Musíme se ukázat s věrohodnou tváří.

Děkuji Ti za odvahu a nastoupení cesty k obrácení

o.Miroslav

Možnosti k prožívání postní doby:

- ✓ Bůh Tě očekává a ve svém milosrdenství Ti chce odpustit hříchy ve svátosti smíření. Neodkládej přijetí této nabídky. Je to i církevní příkázání, abys přistoupil ke sváté zpovědi a tak nežil bez Boží milosti a Jeho pokoje. Každý den půl hodiny přede mší sv., během pobožnosti křížové cesty a v sobotu navíc hodinu přede mší svatou. V sobotu 3. dubna od 16.00 do 18.00 hodin bude zpovídat P.Josef Honka, SDB z Jalubí. Od 29.3.-7.4.2004 předvelikonoční zpovídání: 8.30 - 11.00 hod farní kostel, 15.00 – 18.00 hod. františkánský kostel.

✓ **Pobožnosti Křížové cesty – postní doba:**

DEN	DATUM	HODINA	SKUPINA
Pátek	27. 2. 2004	17.00	DĚTI

Pondělí	1. 3. 2004	17.00	SENIOŘI
Středa	3. 3. 2004	16.30	MANŽELÉ
Pátek	5. 3. 2004	17.00	BIŘMOVANCI
Pondělí	8. 3. 2004	17.00	ŽENY
Středa	10. 3. 2004	17.00	CURSILLISTÉ
Pátek	12. 3. 2004	17.00	ZASTUPITELÉ
Pondělí	5. 3. 2004	17.00	MINISTRANTI
Středa	17. 3. 2004	17.00	BIŘMOVANCI
Pátek	19. 3. 2004	17.00	BIŘMOVANCI
Pondělí	22. 3. 2004	17.00	BIŘMOVANCI
Středa	24. 3. 2004	17.00	AKOLYTÉ
Čtvrtek	25. 3. 2004	17.00	MATKY
Pátek	26. 3. 2004	17.00	BIŘMOVANCI
Pondělí	29. 3. 2004	18.00	FRANTIŠKÁNI
Středa	31. 3. 2004	18.00	OTCOVÉ
Pátek	2. 4. 2004	19.00	SPOLEČNÁ
Pondělí	5. 4. 2004	18.00	KATECHETÉ
Středa	7. 4. 2004	18.00	BIŘMOVANCI
Velký Pátek	9. 4. 2004	9.00	SPOLEČNÁ

- ✓ 1. – 4.neděli postní v našem kostele v 15.00 hodin Tě Kající pobožnosti uvedou do pravdivějšího pohledu na Tvůj život a jistě probudí touhu po obrácení,
- ✓ 5.neděli postní v 15.00 hodin v sále Radnice POVÍDÁNÍ se známou MUDr. MARÍ FRYDRYCHOVOU (z Ostravy) pro mladé, dospívající, jejich rodiče, pro ty, kteří prožívají známost, snoubence, manžele, pro biřmovance ...
- ✓ Pro naše děti Postní soutěž o pěkné ceny,

✓ Otec Miroslav navštíví naše nemocné 1. – 2. 4.2004.

KŘÍŽ NESOU SVATÍ

Kdo následuje kříž, nemůže očekávat úspěch, může však očekávat velikonoční vzkříšení.

Jednotlivá zastavení Ježíšovy cesty s křížem jistě známe z pobožnosti křížové cesty. Představme si, jak by mohla vypadat jednotlivá zastavení BEZ KŘÍŽE.

1. Věčně protestující
2. Stále uhýbající před těžkostmi
3. Zhlízející se ve svalech
4. Obviňující všechny kolem
5. Nikoho nepotřebující
6. Nevděčný ke všemu a ke každému
7. Nesnášející porážky
8. Vyžadující ohledy
9. Hněvivý při neúspěchu
10. Uražený pro slovíčko a pohled
11. Předstírající aktivitu služby
12. Neochotný pro oběť lásky
13. Zoufalý nad nepochopením od druhých
14. Uzavřený do svých snů.

Někde jsme se tu našli? Nezoufejme! Přestup na cestu kříže je možný, a to při kterémkoliv zastavení. Neváhejme moc. Ono totiž platí, že KŘÍŽ NESOU SVATÍ.

Další svědectví o přípravě biřmovanců

Skupinka, která mně byla svěřena k přípravě na biřmování má mnoho společného. Některé spojují vztahy sourozenecké, další příbuzenské, mnohé spojuje pouto folklórní (tzn. „Doliňácké“) a některé vztahy sympatizující. Myslím, že jsem si lepší skupinku nemohla přát, přestože jsem z počátku měla velké obavy. Scházíme se přibližně 1 x za měsíc jako první křesťané v našem domě, kde se obývací pokoj naplní 13 mladými lidmi, zodpovědně plnícími své úkoly, přijaté na

společných katechezích v kostele. Velmi si vážím pomoci odborného poradce a spolupracovníka – studenta teologické fakulty v Olomouci Petra Chlachuly, se kterým čelíme mnoha zvědavým otázkám připravovatelů k biřmování. Mám za to, že většina z nich netušila, co je čeká vyplněním přihlášky k biřmování. O to větší je má radost, že zatím nikdo z nich přípravu nevzdal. Z celého srdce jim přeji, aby v sobě odkrývali a objevovali krásný Boží obraz, jež v sobě nosí a aby se ve svém životě stali SLÁVOU ŽIVÉHO BOHA, jak kdysi velmi dávno pronesl sv. Ireneus.

Mirka Číhalová a Petr Chlachula

Ve skupince 11 biřmovanců jsem se s mnohými z nich nesetkal poprvé, protože dřív jezdili na naše farní tábory. Myslím, že to, co ve skupince probíráme je často obohacující nejen pro ně, ale i pro mě. Když například hledáme odpovědi na některé otázky, jsem velmi mile překvapen jejich otevřeností a spontánností. A myslím, že je důležité, když každý z nich poznává, jak uvažují a o čem přemýšlejí jeho vrstevníci, jak prožívají otázky víry a hledání v osobním vztahu k Bohu.

Je velmi viditelné, kdo prožívá víru doma v rodině a kdo se setkává s některými důležitými otázkami poprvé. Jsem rád, že existují takové rodiny, kde se víra skutečně žije. Proto i přípravu na biřmování považuji za záležitost celé rodiny.

Kamil Psočka

Bůh v mém životě

Před sedmi lety jsem měla mozkovou příhodu. Dovezli mě do nemocnice ráno a až večer jsem se probrala. Seděla u mě zdravotní sestřička a držela mě za ruku. Moje první slova byla: „Bohu díky, že žiju!“ Ptala jsem se, kde jsem. Sestřička mi řkala, že v nemocnici. Přitom se na mě pěkně usmála. A pokračovala: „nemusíte se bát, nejste ochrnutá! Dva doktoři Vás prohlédli a říkali, že Vám praskají cévky v hlavě. Ani nevíte, jak jsem ráda, že jste neumřela. Budu mít doma klidnou noc.“ Pěkně jsem jí poděkovala a dodala: „Pán Bůh mi dal ještě čas, který musím využít k jeho slávě a k poznání, jak je dobrý. Denně potvrzuji: Bohu díky za každý den, za každou hodinu života.“

Chtěla bych vám předat modlitby, které se denně modlím:

Pane Bože, dej mi sílu,

ať se smírím s věcmi, které nemohu změnit a ovlivnit.

Ať věci, které mohu ovlivnit, se nebojím zařídít!

Pane Bože, dej mi moudrost,

ať vše dokážu od sebe správně rozlišit.

Duchu Svatý, Tebe prosím, dej mi sílu,

ať vše dokážu dobře vykonat. Amen.

Díky Ti, Bože, že Ti sloužit smím.

Díky Ti, Bože, že Ti náležím.

Za pokoru a střechu nad hlavou. Za všechno dobré, co mi dáváš, za všechno malé, co mi ponecháváš, za všechny písně, co kdy pro mě zněly, za tento okamžik a za život celý.

Za klidný den i tmavou noc, abys mě v nouzi přišel na pomoc,

za chvíle úsměvu a štěstí, že Pane, s Tebou, smím je nésti,

abych Ti byla blíže. Děkuji Ti za oběť Kříže.

Za velké světlo Vzkříšení. Jen Ty, Pane, víš, jak je mi.

(ze svědectví sestry Ludmily, naší farnice)

O znameních

Při jedné hodině náboženství se stala zvláštní věc. Když děti chystaly k modlitbě svíci a vedle ní postavily malý kovový křížek, náhle tělo Krista z kříže upadlo a rozbilo se na tři části. Vážnost chvíle velmi silně vnímaly i děti a do hrobového ticha, které nastalo, po nějaké době proneslo jedno z nich: „Paní katechetko ZNAMENÍ!!!.....Znamení, že Pán Ježíš vstal z mrtvých!“ Já si v tu chvíli taky pomyslela, ale jen v duchu, ZNAMENÍ! Chtělo by to vyměnit katechetku, kolikátý zničený kříž! O tomto jsem si myslela, že vydrží. Nechci nyní rozvíjet, která varianta výkladu znamení je správná, avšak výrok žáčka, tehdy první třídy, mě potěšil. Dodnes mám onen kříž schovaný a ráda vzpomínám na tuto chvíli.

Příhodu uvádím proto, že velmi často vnímám znamení, která nás obklopují a my máme oči a nevidíme, uši a neslyšíme a srdce – mnohdy kus kamene.

Vzpomenu zde ještě jedno „soukromé“ znamení. Když před dvěma lety, 14. ledna, otec Miroslav po kolika peripetiích znovu odesílal potřebné materiály k povolení stavby nového kostela, bylo to pro mě dobré znamení. Ten den se totiž narodil můj tatínek. A všichni znáte slova známé velehradské písně: „Dědictví otců, zachovej nám, Pane!“ Tatínek zemřel, dávno proběhlo dědické řízení a s postupem času a událostí mohu říci, že to nejdůležitější, co jsme zdělili, dědickým řízením neproběhlo. Poznala jsem to v létě 1997, kdy naše město postihla povodeň. Opět velké ZNAMENÍ. NEJSME PÁNY SVĚTA! Stačí 4 dny pršet a najednou kolem nás velké ticho, voda, domy padají jako hrad z písku. Byli jsme zaplaveni mezi prvními. Nejdříve zahrada, pak sklepy a když byly plné vody, věděli jsme, že jde do tuhého. Proto jsme odvezli to nejcennější z domu do bezpečí – maminku. Měli jsme štěstí, že bylo kam, že v jednom domě na bezpečném místě bylo najednou místo pro tolik nových obyvatel. A věděli jsme, že v tomto domě se s námi rozdělí o to poslední, co by měli. A kdyby náš dům nápor nevydržel, v tomto domě by před námi dveře nezavřeli. A tehdy jsem pochopila, že to je to největší dědictví otců – konkrétní, obětavá láska, která nemyslí jen na sebe, nezavírající srdce ani dveře domů. Víím, že takováto láska pramení z víry, k takovéto lásce uschopňuje Bůh.

A když 14. února téhož roku, úmrtní den sv. Cyrila, naše farnost obdržela stavební povolení, bylo to jasné znamení Boží přízně. A zároveň šance. Postavit nový Boží dům, kde by bylo místo pro všechny staroměstáky, kteří chtějí budovat Boží rodinu a Boží království v dnešní těžké době. Aby děti na nás viděly, že jsme schopni oběti, jako projev vděčnosti Bohu i našim otcům, počínaje sv. Cyrilem a Metodějem, za všechny přijaté dary. Abychom společně dokázali vnímat znamení Boží lásky, kterými nás Bůh zahrnuje, abychom nebyli lidmi slepými, hluchými či nedej Bože, lidmi s kamenným srdcem. V takovém městě by se pak velmi těžce žilo. Dobré základy jsou již položeny, ty hmotné i ty duchovní. S Boží pomocí pojďme dál a učme naše děti – kdo si nepamatuje a neděkuje – nemiluje!

Mirka Číhalová

Stojanovo gymnázium, Velehrad

Bylo zařazeno do sítě škol a je možno se přihlásit ke studiu. **Výuka bude zahájena 1. září 2004. Gymnázium bude vyučovat ve čtyřletém výukovém cyklu.** Vzdělávací koncepce vychází ze Stojanovy myšlenky „Slovanské vzájemnosti“, která je transformována do myšlenky „Sjednocené Evropy“.

Vzdělání a výchova bude zaměřena na celkový rozvoj žákovy osobnosti, bude vycházet z křesťanských zásad s důrazem na intenzivní rozvoj vědomostí a etických postojů. Škola vlastní internát.

Přihlášku na předepsaném tiskopisu je možno zaslat do 31. března 2004 na adresu:

Stojanovo gymnázium, Velehrad č.1, 687 06

První kolo přijímacích zkoušek proběhne v pondělí 19. dubna 2004. Druhé kolo přijímacích zkoušek proběhne ve čtvrtek 20. května 2004.

Blíží se letní tábory

Tábor mladších dětí od 1. do 5. třídy se uskuteční 10. – 17. 7. 2004 v Sobotíně (okr. Šumperk).

Tábor starších dětí od 6. – 9. třídy se uskuteční 2. – 14. 8. 2004 v Hodoňovicích u Frýdku - Místku.

Přihlášky si budete moci vyzvednout začátkem března v našem kostele.

Olomoucká arcidiecéze

Rozloha: 10 018 km

Počet obyvatel: 1 376 000

Počet katolíků: 586 000

Arcidiecéze má 22 děkanátů, které tvoří celkem 437 farností, z nichž je 242 neobsazených.

V olomoucké arcidiecézi působí celkem 375 kněží(včetně důchodců), z nichž je 122 kněží řeholních.

Kněžím pomáhá v duchovní správě 29 trvalých jáhnů.

Pozvání

- 27. 3 – Pouť manželů ve Šternberku
- 27. - 29. 2. – Velehrad – Víkend pro manžele – P. F. Petřík
- 28.2 – Setkání rozvedených a osamělých rodičů – sál arcibiskupské kurie, Olomouc
- 5. – 7. 3 – Slavkov u Brna – Duchovní obnova pro děvčata od 15. let na téma JEN SE TAK TROCHU VZNÉŠT – P. J. Holík
- 25. – 28. 3 – Mendrika – Obnova pro manželské páry
- 26. – 28. 3. – Velehrad – Víkend pro starší ženy
- 16. – 18. 4. – Velehrad – Víkend pro starší ženy (i manžel. páry)
- 22. – 25. 4. – Králíky – Obnova pro manželské páry – P.F. Hofman
- 23. – 25. 4. – Svatá Hora – Základy duchovního života – P. S. Přibyl
- 29. 4. – 2. 5. – Vranov u Brna – Obnova pro manželské páry –P. K. Moravec
- 3. – 7. 5. – Velehrad - Obnova pro muže a ženy žijící v manželství – P. L. Kubiček
- 7. – 9. 5. - Velehrad – Panna Maria – „Cesta ke kráse“ – P. S. Weigel
- 9. – 12. 5. – Vranov u Brna – Ženy a matky – P. Dr. Ing. P. Konzbul
- 10. – 14. 5. – Velehrad – Ignaciánské exercicie – P. J. Čupr SJ
- 10. – 14. 5. – Svatá Hora – Ženy – P. J. Michalčík CSsR
- 14. – 16. 5. – Sv. Hostýn – Víkend pro starší ženy
- 20. – 23. 5. – Velehrad - Víkend pro podnikatele: „Křesťanský rozměr podnikatele“ – P. F. Hanáček
- v sobotu 22. 5. - pouť národů do Mariazell

Mariazell – nejproslulejší mariánské poutní místo ve střední Evropě a duchovní centrum katolických národů v Podunají se nachází na severním okraji Alp, v rakouské spolkové zemi Štýrsko. Jméno Mariazell připomíná poustevnu, ve které se nacházela socha Panny Marie

vyřezaná z lipového dřeva, kterou sem přinesl mnich Magnus z benediktského kláštera St. Lamprecht. Zprávy o vyslyšení modliteb přednesených v Mariazell brzy přilákaly poutníky z mnoha zemí. Program:

6.30 hod. – Ranní chvály

7.00 hod. - Procesí z baziliky s milostnou sochou P. Marie na hlavní tribunu pro mši sv. na letišti v Mariazell

8.00 – 10.00 hod. – Program na hlavní tribuně – vedou skupiny jednotlivých národů

11.00 hod. – Slavná mše sv.

Po mši sv. průvod s milostnou sochou P. Marie mezi poutníky a návrat do baziliky. Občerstvení a kulturní program pro poutníky.

14.00 – 17.00 hod. – Doprovodný program pro skupiny mládeže

19.00 – 21.00 hod. – Večer mládeže otevřený k účasti pro všechny poutníky

Přihlašujte se do konce února u ses. Vladky Batůškové.

- 24. – 28. 5. – Velehrad – Exercicie s Pannou Marií – P. J. Hladiš
- Příprava na manželství pro snoubence, kteří se rozhodli uzavřít církevní sňatek bude probíhat v termínech:

březen – květen (začátek 5. 3. 2004)

září – listopad (začátek 10. 9. 2004)

Zájemci, hlase se do konce února/srpna na Centru pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00

Olomouc.

Farní kronika

Do společenství církve byla křtem přijata:

Simona Anna Burešová, SM, Amálie Škráškové 961 - 15.2. 2004

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Štěpán Mikulík

*10. 3. 1926

†22. 1. 2004

Terezie Burdová	* 2. 5. 1929	†24. 1. 2004
Zdenka Vykoukalová	*19. 9. 1924	†26. 1. 2004
Antonie Petrovská	* 4. 5. 1938	† 5. 2. 2004
Růžena Pelková	*12. 2. 1919	† 7. 2. 2004
Josef Mazůrek	*31. 1. 1912	† 5. 2. 2004